

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 526/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti M., s. r. o., O., zastúpenej advokátom JUDr. M. O., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 Cob 333/2010 z 1. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti M., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. septembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti M., s. r. o., O. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 Cob 333/2010 z 1. júna 2011.

Zo sťažnosti vyplýva:

«... Krajský súd v Žiline (ďalej iba krajský súd) rozsudkom sp. zn. 13Cob 333/2010 zo dňa 01.06.2011 rozsudok Okresného súdu v Žilne sp. zn. 19Cb 228/2009 zo dňa 30.06.2010 :

- vo výroku o povinnosti žalovaného M. P., IČO :..., s miestom podnikania O., okres K. (ďalej iba žalovaný) zaplatiť žalobcovi M. C. – P., IČO:..., s miestom podnikania K., okres K. (ďalej iba žalobca) sumu 11.692,54 EUR s prísl. „potvrdil“ s tým, že predmetný výrok súčasne odvolací súd iniciatívne (*ultra petitem*) upravil (t.j. zmenil) na znenie vyplývajúce z hmotnoprávnej úpravy akcesorického záväzku žalovaného ako ručiteľa, tak ako je uvedené vo výrokovej časti označeného rozhodnutia kraj. súdu
- žalovanému uložil mi povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania
- výrok o trovách I. stupňového konania potvrdil...

Možno konštatovať, že krajský súd nám svojim procesným postupom v odvolacom konaní 13Cob 333/2010 absolútne odňal možnosť konať pred súdom. Krajský súd navyše konal *ultra petitem*, nakoľko zo strany žalobcu nebol vôbec uplatnený petit, ktorý bol odvolacím súdom nakoniec vyslovený v jeho meritórnom enunčiáte.

Samotný spôsob „potvrdenia“ I.st. rozsudku krajským súdom v jeho meritórnom výroku bol zmätočný, nezákonný a v právnom štáte zjavne neprípustný. Krajský súd totiž rozsudok nepotvrdil, ale upravil = zmenil s tým, že v dôsledku použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia sám iniciatívne v odvolacom konaní rozhodol bez zmeny petitu vykonaného žalobcom. Najmarkantnejším pochybením krajského súdu je skutočnosť, že krajský súd vo výroku rozsudku deklaroval našu hmotnoprávnu povinnosť ako dlžníka žalobcu popri tom, že súčasne deklaroval hmotnoprávnu povinnosť žalovaného ako ručiteľa žalobcu. Krajský súd tak svojvoľne konal *ultra petitem*.

Nakoľko naša spoločnosť M., s.r.o. nebola účastníkom súdneho konania a nemala vedomosť o obsahu súdneho spisu, krajský súd v civilnom súdnom spore iných účastníkov konania nemohol rozhodovať o akejkoľvek existencii našej právnej povinnosti voči žalobcovi a túto i iniciatívne deklarovať vo výroku odvolacieho rozsudku. V konaní by sme

sa totiž ako účastník konania mohli brániť rôznymi skutkovými ako i právnymi námietkami (vrátane kompenzačných námietok) a mohli by sme uplatňovať svoje procesné práva. Uplatnenie všetkých procesných práv účastníka konania nám tak bolo postupom krajského súdu odopreté a krajský súd rozhodol tzv. o nás bez nás. Krajský súd mohol zaviazat' povinnosťou iba účastníka konania, nie však iný subjekt a navyše v rozpore s uplatneným petitom žaloby, ktorú zmenil svojvoľne de facto ex offio bez vykonania zmeny žaloby, bez procesného úkonu žalobcu a následného vydania uznesenia o pripustení alebo nepripustení zmeny petitu. Je tak nesporné, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob 333/2010 zo dňa 01.06.2011 bolo porušené základné právo našej spoločnosti na súdnu a inú právnu ochranu zaručené podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na spravodlivý súdny proces zaručené podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Krajský súd svojím rozhodnutím a postupom porušil prakticky všetky ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku ako i esenciálne zásady civilného sporového konania a jeho postup je z ústavného hľadiska neudržateľný.»

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa - spoločnosti M., s.r.o., IČO :..., so sídlom O., okres K. na súdnu a inú právnu ochranu zaručené podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na spravodlivý súdny proces zaručené podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob 333/2010 zo dňa 01.06.2011 porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob 333/2010 zo dňa 01.06.2011 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Žiline je povinný uhradiť spoločnosti M., s.r.o., IČO :..., so sídlom O., okres K. do tridsať dní od právoplatnosti tohto nálezu trovy konania vo výške 261,82 EUR (slovom dvestošesťdesiatosem eur osemdesiatdva eurocentov) na účet advokáta JUDr. M. O...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú predpísané náležitosti podľa zákona, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Ústavný súd konštatuje, že nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Z napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že účastníkmi konania krajského súdu sp. zn. 13 Cob 333/2010 boli M. C. P. ako žalobca a M. P., O., ako žalovaný. Sťažovateľ v konaní pred Okresným súdom Žilina ani pred krajským súdom nebol účastníkom konania. Podnet na ústavný súd môže podať iba subjekt v záujme ochrany vlastných práv (II. ÚS 4/96, II. ÚS 87/2011).

2. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. Ústavnému

súdu neušlo pozornosti, že sťažovateľ je dotknutý rozsudkom krajského súdu z 1. júna 2011, pretože krajský súd rozhodoval aj o jeho právach a povinnostiach. Pokiaľ však sťažovateľ tvrdí, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, v zmysle princípu subsidiarity musí najprv využiť účinné prostriedky nápravy (napr. dovolanie) po vyžiadaní rozsudku krajského súdu.

Z týchto dôvodov pripadalo do úvahy odmietnutie sťažnosti aj pre nedostatok právomoci.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ nemal ani oprávnenie podať sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, ktorého nebol účastníkom konania.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2011